

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXVI. Altare a Pontifice consecratum, super quo Sacrum fecit, variis
privilegiis decoratur. 15. Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Et obligatio
Mulieris &c.
irrita rema-
neat.

VI.
Clausula pra-
servativa.

scripturas illas, quae numero privatarum accen-
sentur, inferere, & colligare, praetermiserint;
damna omnia & interesse, Mulieribus, Minori-
bus, ac Pupillis, de proprio, directe, & infol-
lidum cum altera parte, quae cum eis contraxit,
refarcire, ac reparare teneantur. Et nihilomi-
nus obligatio Mulieris, Minoris, aut Impuber-
is sit ipso nulla, & irrita, non obstante quo-
cumque juramento, quod tali casu per fraudem,
ac dolum extortum censetur.

§. 53. Decernentes eandem praesentes Lite-
ras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex
eo, quod omnes vel singuli supradicti, ac alii
quicumque in praemissis quomodolibet jus vel
interesse habentes, seu habere praetendentes,
cujusvis status, gradus, ordinis, praeminentia-
e, vel dignitatis, seu alias specifica, & indi-
vidua mentione & expressione digni existant,
eisdem praemissis non consenserint, nec ad ea
vocati, seu auditi fuerint, tamen si suorum in-
dultorum, vel privilegiorum vigore, consentire,
seu vocari semel, vel pluries quoquo modo de-
buissent, aut ex alia quantumvis juridica, &
privilegiata causa, colore, praetextu, & capi-
te, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam
tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu
nullitatis vicio, aut intentionis Nostrae, vel inter-
esse habentium consensus, aliove quolibet, etiam
quantumvis magno, ac formali & substantiali de-
fectu, notari, impugnari, infringi, in contro-
versiam revocari, ad terminos juris reduci, seu
adversus illas aperationis oris, restitutionis in
integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel
gratiae remedium intentari, vel impetrari nulla-
tenus posse, sed semper, & perpetuo validas,
firmas, & efficaces existere & fore, suosque plen-
arios & integros effectus sortiri, & obtinere de-
bere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro
tempore quodcumque spectabit, inviolabili-
ter observari.

Aliter judi-
cari prohibe-
tur: cum De-
creto irritan-
ti.

§. 54. Sicque & non aliter per quoscumque
Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis aucto-
ritate, praeminentia, aut potestate fungentes
& functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici
Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de
Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet
quavis aliter judicandi & interpretandi facultate,
judicari, & definiti debere, irritum quoque &
inane, si secus super his a quoquam quavis aucto-
ritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
quibuscum-
que expressè
derogatur.

§. 55. Non obstantibus omnibus & singulis
praemissis, & quatenus opus sit, Nostra, & Can-
cellariae Apostolicae Regula, de jure quae non
tollendo, necnon aliis Constitutionibus, & Ordi-
nationibus Apostolicis, ac Urbis Nostrae, dicto-
rumque Tribunalium, omniumque & singulorum
supradictorum, quibusvis, etiam juramento, vel
alia quavis firmitate sub quibuscumque verborum
tenoribus, & formis, clausulis, decretis, aliis-
que supradictis in contrarium praemissorum ro-
boratis, seu confirmatis, & innovatis statutis,
ac usibus, styliis, & consuetudinibus, etiam im-
memorabilibus, quibus pariter modo, forma,
& tenore praemissis, ad effectum praesentium,
illis aliis in suo robore permansuris, amplissimè,
ut praefertur, derogamus, caeterisque contrariis
quibuscumque.

Sanctio poe-
nalis.

§. 56. Nulli ergo omnino Hominum liceat
paginam hanc nostrarum reformationis, defini-
tionis, statutorum, innovationum, derogatio-
num, voluntatis, mandati, declarationis, &
decreti infringere, vel ei ausu temerario con-
traire. Si quis autem hoc attentare praesump-
serit, indignationem Omnipotentis Dei, & Bea-
torum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se nove-
rit incursum.

Dat. die 21.
Dec. 1745.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem,
Anno Incarnationis Dominicae millesimo septin-
gentesimo quadagesimo quarto, duodecimo

Kalendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno
Quinto.

D. Cardinalis Passionens.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Public. die 11. Januarii 1745.

Altare à Pontifice consecratum, super quo Sa-
crum fecit, variis Privilegiis decoratur.

CXVI.

Carissimo in Christo Filio Nostro Johanni Portu-
gallia, & Algarbiorum Regi Illustri.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Carissime in Christo Fili noster, Salutem, &
Apostolicam Benedictionem.

DILECTUS Filius Emmanuel Pereyra Sam-
pajus Militiae Ordinis JESU-CHRISTI
Commendator negotiis Majestatis Tuae apud
Sanctam Sedem praepositus sapissimè Nobis decla-
ravit Regale prorsus consilium ac pietatis plenum,
excitandi magnificum Sacellum in Ecclesia, quae
in Civitate ista Lisbonae Sancto Rocco nuncupata
est: Primam totius rei formam cartam exaratam
ac delineatam nostris subjecit oculis, nempe ope-
ra five ex marmore, five ex aere ducenda, ap-
tissimas & elegantes gemmarum conjunctiones,
ac tabulas effingendas ex opere concinne tessel-
lato, quibus omnibus perficiendis peritissimi hu-
jus Urbis Artifices sedulam modò impendunt in-
dustriam, & quae Nos ipsi (cum absoluta peni-
tus fuerint) invisuros promissimus, antequam
Lisbonam transvehantur. Postremò idem Com-
mendator Sampajus Nobis exposuit, gratissimi-
mum fore Majestati Tuae, si, perfectò jam la-
pide Altaris erigendi in Sacello, quod supe-
rius inuimus, ad ipsum consecrandum Nos
ipsi deveniremus. Itaque cum jucundissimum
Nobis sit morem gerere voluntati Majestatis
Tuae, quae Dei cultum augere semper expetit,
& simul nostri Apostolici muneris partibus sa-
tisfacere; hinc absque ullà hesitatione Nos pa-
ratissimos ostendimus, ut hujusmodi Consecra-
tionem suscipere in Ecclesia Sancti Anto-
nii, quae ad Lusitanos pertinet, die decima-
quinta mensis Decembris anni proximè elapsi,
quo in Templo octiduum Conceptionis Beatae
Mariae Virginis Immaculatae celebrabatur, Qua-
propter Venerabilem Fratrem Nostrum Vincen-
tium Episcopum Sabinensem S. R. E. Cardina-
lem Bichium nuncupatum, olim Apostolicae Se-
dis Nuntium apud Majestatem Tuam, designa-
vimus, qui praecedenti vespere sacras Reliquias
exponeret; & re integre peracta, juxta leges,
quae à sacris Ritualibus praescribuntur, Nos pos-
terà die solemnè indicto comitatu ad eandem
Ecclesiam Sancti Antonii venimus, eamque splen-
didè magnificèque ornatam deprehendimus.
Cardinales octo Nobis advenientibus in Ecclesiae
liminibus adfuerunt. Post haec initium fecimus
Consecrationi totius lapidis, qui in parte ejus-
dem Templi aptissimè collocatus ante fuerat.
Postquam, Deo juvante, sinem Consecrationi
imposuimus, licet plurium horarum spatium re-
quireret, eam facultatem Nobis haudquaquam
tribuimus, quae à Pontificali conceditur Episco-
po consecranti, si debilitatus longo tempo-
ris incommodo fuerit, nempe ut alium suo
loco substituat, qui sacrum faciat; Sed Nos

Lusitaniae
Regis pietas
in augendo
Ecclesiarum
cultu.

Altare ipsius
jussu Romae
extructum, à
Pontifice
consecratum.

ipfi super consecrato lapide. Missæ Sacrificium celebravimus. Ritus ejusmodi pietatem incredibilem ac Religionem præstulit, ad quem, præter Cardinales, quos jam memoravimus, omnes quoque Principum exterorum Oratores, Præfules, & Optimates magnâ frequentiâ convenerunt. Res universa decenter ordinatæque peracta fuit, ob eximiam operam, studium, summamque diligentiam, quâ idem Sempajus Majestatis Tuæ negotiis apud Sanctam Sedem præpositus maximè præcellit.

Prærogativa Altarij Pontificiorum.

§. 1. Equidem cum Nos ipsi sacraverimus hoc Altare, & super ipso Deo operati sacrum fuerimus, ob hanc causam Pontificium Altare appellandum est, nec ulli licet Sacerdoti ad ipsum accedere, ut Missæ Sacrificium peragat, nisi antea facultas nostra intercesserit, juxta morem, & institutum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, quæ Mater, & Magistra cæterarum Ecclesiarum habenda est. Id apertè demonstratur exemplo Altarium, quæ sunt in Ecclesiis Lateranensi, Vaticanâ, aliisque Patriarchalibus hujus Urbis, in quibus Aris solus Romanus Pontifex sacrum facere potest, aut etiam Cardinalis aliquis certis temporibus, factâ tamen prius à Pontifice potestate, quæ per Apostolicum diploma declaratur. Anno 1588. Sixtus V. Decessor noster Sanctum Didacum solemnè ritu inter Cœlestes adnumeravit, ac deinde Philippo Catholico Regi dono misit Altare, ad quod sacrum fecerat, cum ritum ejusmodi Canonizationis perageret; Pontificium illud Altare pronuntiavit, permittitque Cardinalibus, Episcopis, Abbatibus Thiarâ insignitis, & illis, qui primam Dignitatem in Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus obtinerent, demum Generali Ministro Ordinis Minorum Sancti Francisci, ac Priori in Monasterio Sancti Laurentii, Sacrificium Missæ super eodem Altari conficere diebus Festis Domini, Beatissimæ Virginis, Feriâ quintâ in Cœnâ Domini, in celebritate Sanctorum omnium, ac Sancti Didaci, uti constat ex ejus Diplomate, quod die 20. Augusti promulgatum fuit eodem anno, quem paulo ante indicavimus.

Forma Privilegiorum huic Altari adnexorum.

§. 2. Nos quidem instituta Decessorum nostrorum retinere perpetuò volumus; sed quibusdam gravibus causis adducti, paululum declinabimus ab eâ viâ, ac ratione, quam illi pro hujus rei executione tenuerunt. Ipsorum sententiæ constanter adhæremus, nemini licere ad Pontificias Aras sacrum celebrare, nisi prius Apostolicam facultatem pro re gerendâ consequutus fuerit; tamen pro eadem facultate tribuendâ diversum consilium a Decessoribus nostris suscipiemus; etenim cum Romæ diploma Pontificis toties necessariò requiratur, quoties ad Aras hujusmodi Romæ existentes Missæ Sacrificium indicendum est, & eadem facultas solis Cardinalibus conferatur, nempe cum dies quidam festi peculiare celebrantur; Et cum Sixtus dies etiam illos designaverit, quibus liceret sacrum facere super Altari, quod ad Catholicum Hispaniarum Regem Matritum transvehi jusserat; Nos pietate singulari Majestatis Tuæ permoti, & sperantes etiam ob singularem Dei bonitatem fore, ut reliqui omnes Lusitanæ Reges eadem pietatis laude commendentur, absque ullâ dierum, aut Sacerdotum limitatione, Majestatem Tuam, & Reges Lusitanæ pro tempore futuros constituimus, ut nostro nomine, & Sanctæ hujus Sedis, facultatem impertiant sacrum faciendi ad Altare, quod a Nobis consecratum Lisbonam devehetur; pro certo habentes id ipsum negotium tam cautè, ac prudenter à Majestate Tuâ pertractandum esse, ut nihil unquam futurum sit, quod rationi parum consentaneum videatur. Insuper idem Altare perpetuò privilegium declaramus, quamvis in Ecclesiâ Sancti Rocchi aliud Altare præditum simili jam pri-

villegio existat: Regi autem Lusitanæ pro tempore, item Reginis, cæterisque eorum Consanguineis, & Affinibus usque ad tertium gradum inclusive, plenariam Indulgentiam, & omnium delictorum remissionem largimur, quoties Pœnitentiæ Sacramento expiati, & Sacra Synaxi reffecti, ante ipsum Altare preces ad Deum effundent, ut hæreses extinguat, Christianos Principes ad concordiam deducat, & Sanctam Ecclesiam in altiore gloria & dignitatis locum efferat.

§. 3. Hæc a Nobis præstanda duximus, ut Majestas Tua benevolentiam nostram magis agnosceret, gratique animi studium pro tot beneficiis, quæ in Nos amantissimè concessit. Illud quoque persuasum habeat optamus, hæere defixam animo Nostro Sui memoriam, & quoties sacrum Deo facimus, enixè petere, ut Majestatem Tuam omni cumulet felicitate, cui Nos pariter Apostolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Januarii MDCCXLV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. die 15. Jan. 1745.

Cum Neophytis in Loco Pio Catechumenorum Venetiis ad Fidem conversis dispensatur super interpellatione prioris Conjugis in Infidelitate relicti, ad effectum contrahendi Matrimonium cum Fidelibus.

CXVII.

Venerabili Fratri Martino Innico Archiepiscopo Calcedonen., moderno, necnon pro tempore existenti Nostro & Sedis Apostolicæ in Dominio Venetorum Nuntio.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

IN Suprema Catholica Ecclesiæ administratione imbecillitati nostræ a Pastorum Principe Jesu Christo imposita, inter cæteras gravissimas pastoralis officii nostri sollicitudines ac curas, eam præcipuam esse magis magisque in dies experimur, qua & creditarum Nobis Ovium regimini prospicere, & Animarum saluti tenemur consulere.

Proœmium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Priores, & Gubernatores Loci Pii Catechumenorum Civitatis Venetiarum, quod Locus Pius hujusmodi ab usque anno MDLVII. fundatus a tribus Virorum dissimilis conditionis, nempe Regularium, Nobilium, & Civium, ordinibus, quibus pro tempore existens Venerabilis Frater Patriarcha Venetiarum semper præesse debet, jamdudum administrari, regi, & gubernari pergit. In hoc autem Infideles, Judæi, & Turcæ utriusque sexus, in distinctis cubiculis, ab eorum respective Priore, & Priorissa, tamquam in vera & reali clausura, conviventes, Catholica Fidei rudimenta, & dogmata edocentur, ac postmodum, præmissis longis diligentibusque examinationibus, in propria dicti Loci Pii Ecclesiæ sacris lustralibus Aquis abluntur: Illam subinde Priores, & Gubernatores prædicti sibi curam assumunt, ut Neophyti quidem hujusmodi in iis sese, pro suo quique captu & ingenio, exerceant artibus, ut vitam inde honestè ducant; Neophytæ vero iis elemosinarum subsidiis coadjuvantur, ut vel in Domino, vel in sæculo nubere possint. Quoniam autem sæpe contingit, utriusque sexus Infideles, Judæos, & Turcas hujusmodi, post contracta gentili ritu matrimonia, vel maritum uxorem, vel uxorem virum seu maritum, ut Catholicam Religionem amplecti possint, deserere, alioque

Loci Pii Institutum.

Difficultas impediens Matrimonia Neophyt.

captivos